

VII LE FESTIVAL
INTERNATIONAL
DE THEATRE
DE RUE

VII THE INTERNATIONAL
STREET
THEATRE
FESTIVAL

VII MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL
TEATRU
ULICZNEGO
JELENIA GÓRA 1989

VII MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRU ULICZNEGO
VII LE FESTIVAL INTERNATIONAL DE THEATRE DE RUE
VII THE INTERNATIONAL STREET THEATRE FESTIVAL

Teatr uliczny nie stanowi alternatywy dla teatru tradycyjnego, tak jak nie stanowi jej np. opera.

Teatr uliczny jest odrębną, posiadającą własną specyfikę, formą sztuki teatralnej, tak jak lalki, pantomima czy teatr cieni. Nie należy w nim upatrywać panaceum na wszelkie niedomagania i bolączki teatru tradycyjnego, ale też nieporozumieniem jest dostrzeganie w nim jedynie prostackiej odmiany teatru, dostosowanej do gustów i percepcyjnych zdolności „plebsu”. Są kraje, w których posiada on nieprzerwaną, wielowiekową tradycję, a ulica niejednokrotnie bywa świadkiem fascynujących zjawisk artystycznych. Ulica, w warunkach środkowoeuropejskich, to dziewicza przestrzeń otwierająca się przed artystami teatru, wciąż jeszcze czekająca na swoich zdobywców.

Teatr uliczny to sztuka kontaktu — żadna inna forma teatralna nie opiera się w takim stopniu na „zmowie” widza z aktorem. Teatr uliczny to zabawa, marzenie i poezja bezpośrednio wkraczające w codzienność. To wreszcie szansa dotarcia tam, dokąd teatr tradycyjny dotrzeć nie jest w stanie.

W sierpniu 1989 r. odbyła się w Jeleniej Górze kolejna edycja Międzynarodowego Festiwalu Teatru Ulicznego — siódma już a zarazem ostatnia, nad którą czuwała Alina Obidniak, twórca i dobry duch tej pięknej i jedynej w swoim rodzaju imprezy. W dziejach M.F.T.U. zamknięty został pewien etap. Różne to były festiwale — jedne lepsze, drugie słabsze, ale saldo tych siedmiu lat jest niewątpliwie dodatnie. W regionie powstała nowa, nieobecna dawniej tradycja kulturowa, na jeleniogórskich festiwalach pierwsze kroki stawiali artyści, których dziś można śmiało uznać za klasyków tego gatunku w Polsce — Pinezka, Teatr Snów, czy ostatnio Klinika Lalek, a dla wielu innych twórców właśnie tutaj zaczęła się uliczna przygoda. Powstał Ogólnopolski Festiwal Teatrów Ulicznych w Krośnie, którego twórcy, podobnie zresztą jak większość spośród jego uczestników, szlify uliczne zdobywało właśnie w Jeleniej Górze. Ostatnio Festiwal objął swym zasięgiem również Kraków. Wszystko, lub niemal wszystko co dotyczy teatru na ulicy w Polsce, ma swoje korzenie w Jeleniej Górze. Skupiwszy się, w tym nazbyt skrótowym podsumowaniu, na kulturotwórczej roli Festiwalu, nie sposób przecież nie wspomnieć wydarzeń artystycznych tej miary, co występy Farfa (sekcja uliczna Odin Teatret). Compagnie du Hasard, Teatr 8-go dnia, Teatro Nucleo, Compagnie Jo Bithume, Pan-Optikum, Liciedej, Teatro Guirigai i wiele, wiele innych.

Festiwal wkracza teraz w nowy etap swego istnienia, w czasach trudnych dla kultury w Polsce, w których zapewne czeka go trudna walka o przetrwanie. Walka, która — jesteśmy o tym głęboko przekonani — musi zakończyć się sukcesem. Jest bowiem imprezą potrzebną, tak jak naszym miastom, miasteczkom, naszym ulicom i nam samym na co dzień potrzebne jest trochę radości i trochę poezji i trochę teatru — TEATRU ULICZNEGO!

Le théâtre de rue n'est pas alternatif au théâtre traditionnel, comme ne l'est pas p.ex. l'opera.

Le théâtre de rue est une forme de l'art théâtral tout à fait indépendante, possédant son propre caractère comme les marionnettes, la pantomime ou le théâtre d'ombres.

Il ne faut point le considérer comme panacée à tous les maux du théâtre traditionnel mais également c'est un malentendu de l'appréhender comme grossière mutation du théâtre, adaptée aux goûts et aux capacités perceptives de la „populace”. Il y a des pays, dans lesquels il possède une tradition ininterrompue et séculaire et la rue y est maintes fois témoin de phénomènes artistiques fascinants. La rue, dans la situation de l'Europe Centrale, est un espace vierge s'ouvrant aux artistes du théâtre, toujours dans l'attente de ses conquérants.

Le théâtre de rue est art de contact par excellence — aucune forme théâtrale ne base, jusqu'à un tel degré, sur la complicité de l'acteur et de spectateur. Le théâtre de rue c'est de l'amusement, c'est du rêve, c'est de la poésie pénétrant directement le quotidien. C'est, en fin, une possibilité d'arriver là, où le théâtre traditionnel n'est pas capable d'arriver.

En août 1989 le Festival International de Théâtre de Rue de Jelenia Góra atteint sa septième édition. Ce fut la dernière fois qu'Alina Obidniak — créateur et bon génie de cette belle entreprise — veillait sur déroulement. Toute une époque de l'histoire du F.I.T.R. arrivait à son terme. Il y eut de festivals riches, il y eut des festivals plus faibles, mais le bilan de ces sept années est incontestablement positif. La région s'enrichit d'une nouvelle tradition culturelle, autrefois inexistante, des artistes considérés aujourd'hui comme des classiques du genre en Pologne, firent leurs premiers pas sur la rue aux festivals de Jelenia Góra: Pinezka, Teatr Snów, Klinika Lalek. Pour bien d'autres c'est ici que commença l'aventure de la rue. A Krosno surgit le Festival Polonais de Théâtres de Rue dont les créateurs ainsi que la plupart des participants apprenaient le métier à Jelenia Góra. Dernièrement nous avons inclus Cracovie, capitale culturelle de la Pologne, dans l'itinéraire du Festival.

Tout ou presque tout ayant rapport avec le théâtre de rue en Pologne a ses racines à Jelenia Góra.

Centrés, dans ce résumé trop court, sur le rôle stimulateur de culture du Festival, nous ne pouvons ne pas évoquer de événements artistiques tels que les travaux de Farfa (section de rue de l'Odin Teatret), Compagnie du Hasard, Teatr 8-go dnia, Teatro Nucleo, Compagnie Jo Bithume, Pan-Optikum, Liciedej, Teatro Guirigai et bien d'autres.

Le Festival commence une nouvelle étape de son existence, dans une époque difficile pour la culture en Pologne, où il aura sûrement à tenir un dur combat pour sa survie. Combat qui — nous en sommes convaincus — terminera avec son succès. Parce que on a besoin de lui, comme nos villes et villages, nos rues et nous mêmes, nous avons besoin-tous les jours-d'un peu de joie et d'un peu de poésie et d'un peu de théâtre — du THEATRE DE RUE!

Street theatre, likewise opera, is not alternative to traditional theatre.

Street theatre, likewise puppet, mime or shadow theatre is a separate, having its specific character form of theatrical art.

It is not a panacea for all shortcomings and deficiencies of traditional theatre, but it would be a misunderstanding to regard it only as a vulgar variant of theatre which is suited to ordinary taste and perceptive capabilities of the „populace”.

There are countries, where street theatre tradition is longliving and continuous, where street is often a witness of fascinating artistic phenomena.

In middle-European conditions, street seems to be a space remaining virgin and open to theatre artists, a virgin land still waiting to be conquered.

Street theatre is an art of communication par excellence, no other form of theatre is so much based upon a complicity between a spectator and actor.

Street theatre is a game, dream and poetry stepping into the quotidian life. It is a chance of entering those domains which are beyond traditional theatre's reach.

August 1989 was the time of the successive edition of the International Street Theatre Festival in Jelenia Góra. The seventh edition was the last one organized and conducted by Alina Obidniak — the originator and „guiding spirit” of this beautiful and unique phenomenon.

Some period of ISTF has come to end. Some of the previous editions were better, other were worse but the Festival always wins.

A new (previously absent) cultural tradition has appeared in our region. Jelenia Góra Festival created artists who can be presently called „masters of their art” in Poland such as Pinezka, Teatr Snów, Klinika Lalek. For many other artists their street adventure began just here. In Krosno the all-Polish Street Theatre festival has been initiated. Its organizers, likewise most of its participants were „brushing up” their art in Jelenia Góra streets. Recently a part of our Festival has been moved to Cracow. Everything or almost everything connected with a street theatre in Poland has sprung from Jelenia Góra.

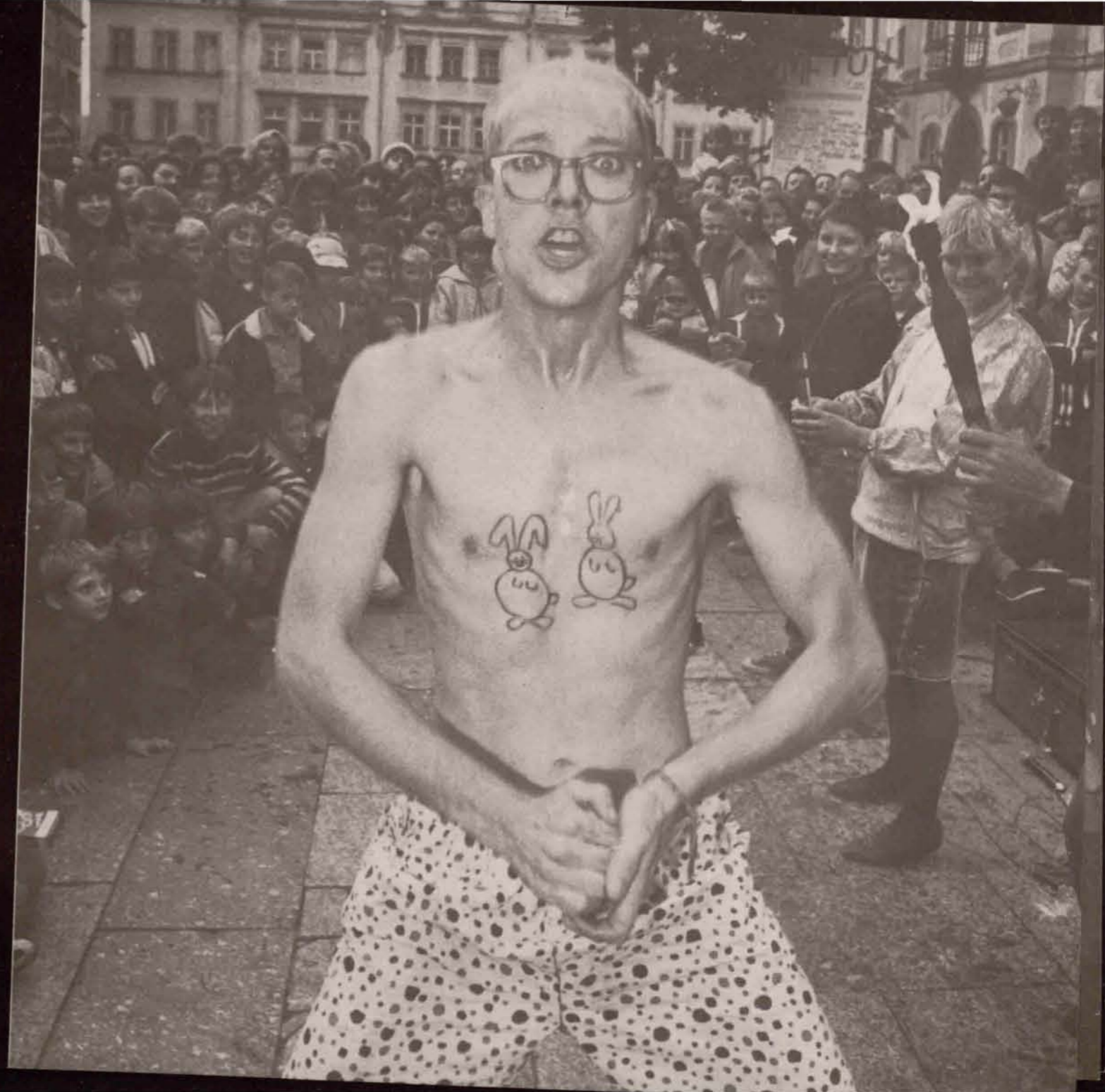
Having concentrated in this brief recapitulation upon the importance of the Festival for culture development, we cannot fail to mention such significant events as the performances of Farfa (street section of Odin Teatret). Compagnie du Hasard, Teatr 8-go dnia, Teatro Nucleo, Compagnie Jo Bithume, Pan-Optikum, Liciedej, Teatro Guirigai and many, many others.

The Festival is approaching a new period of its existence, in difficult, for the Polish culture, times and it will have to struggle for survival. The struggle — what is our strong conviction — must end successfully because it is necessary. Our towns, streets and we ourselves everyday need a little joy, a little poetry and a little theatre — STREET THEATRE!

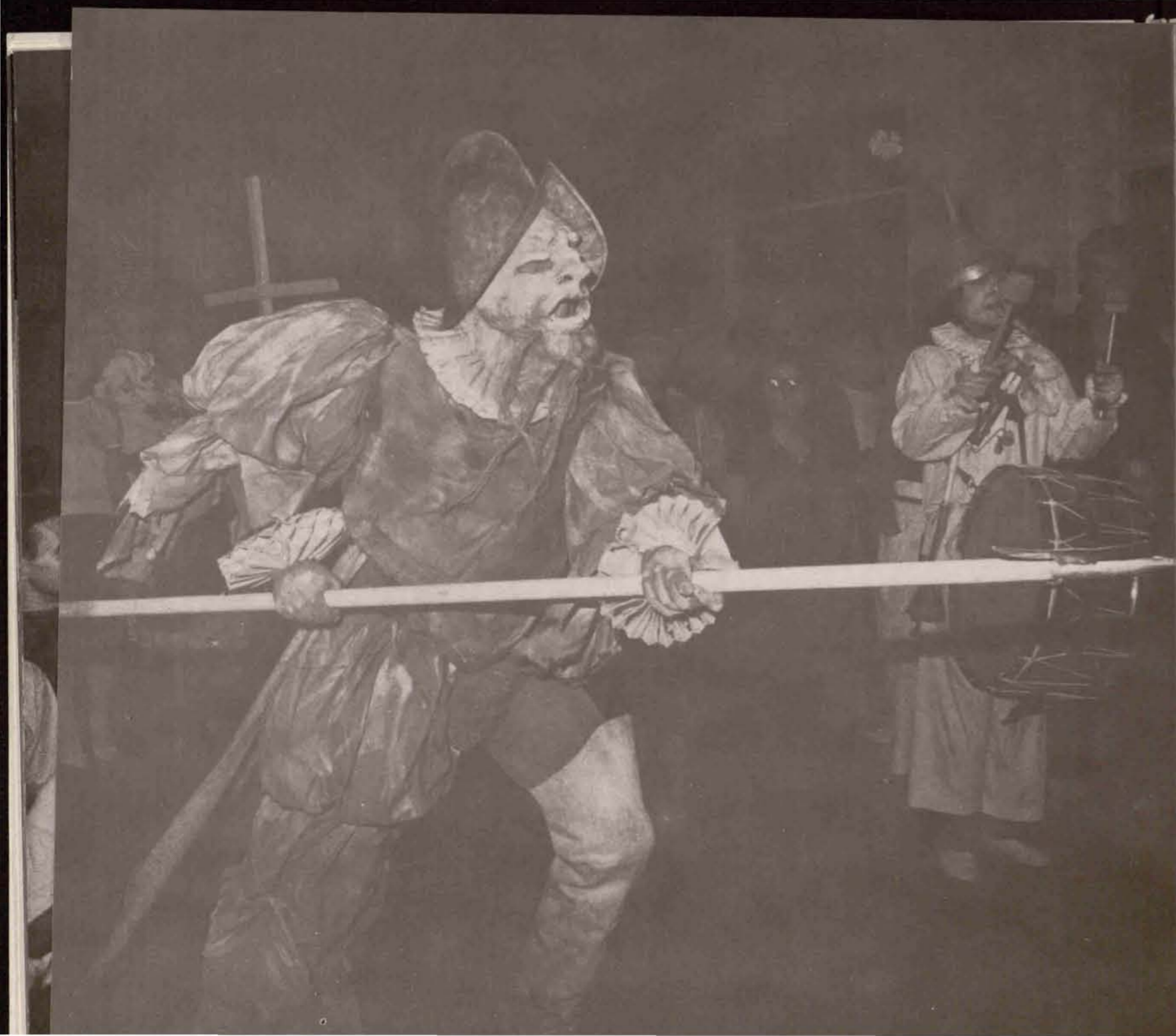

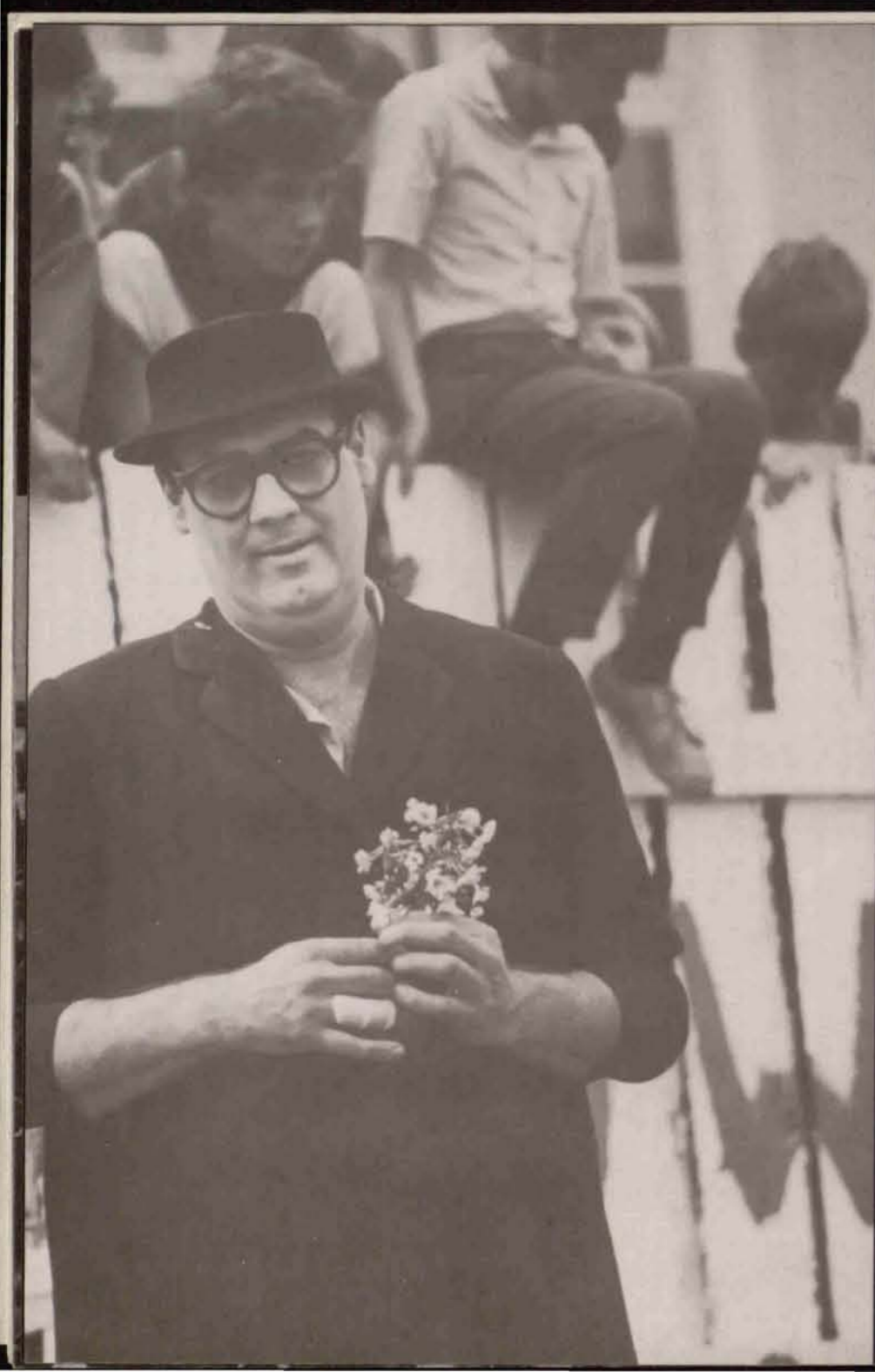

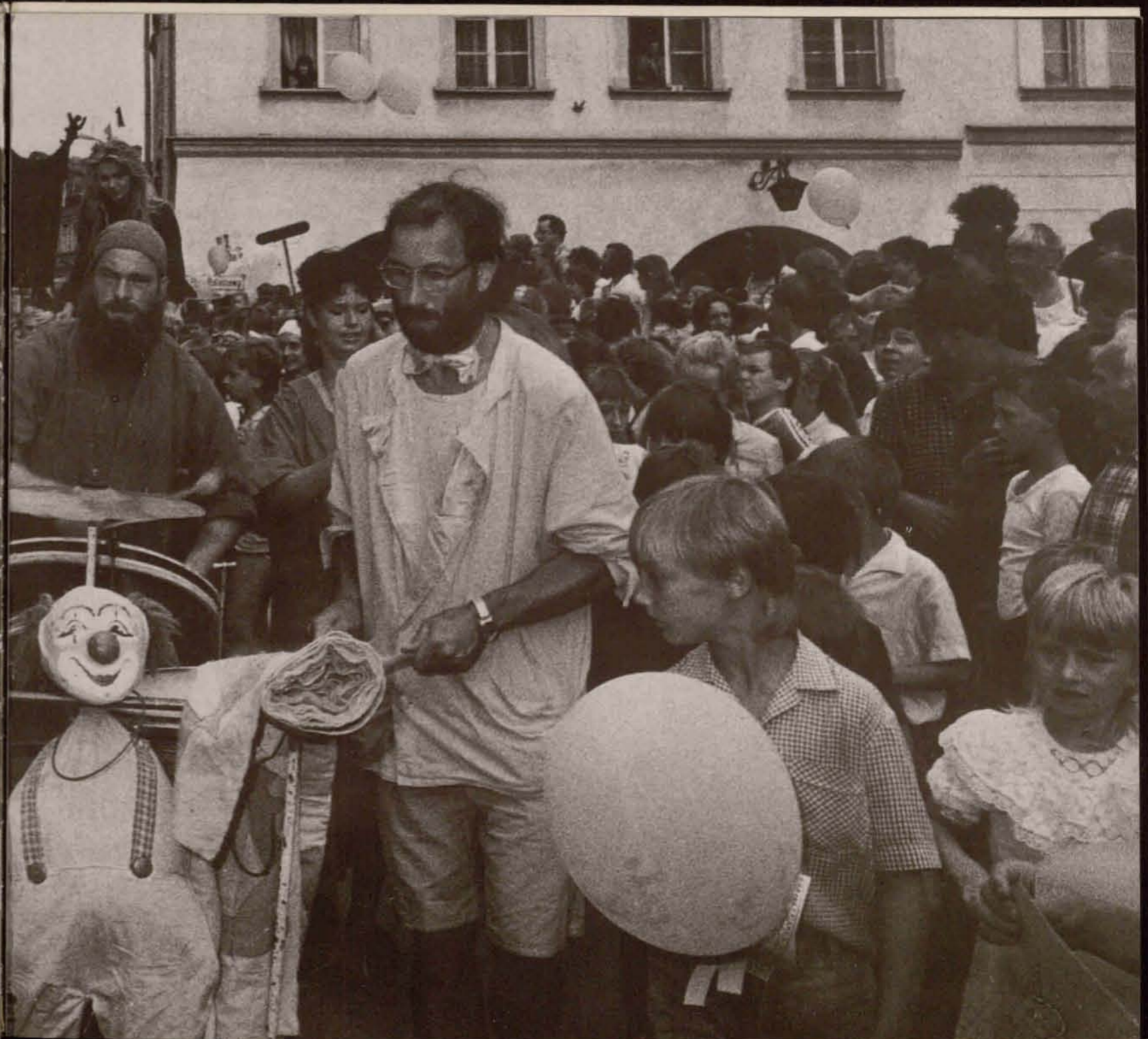

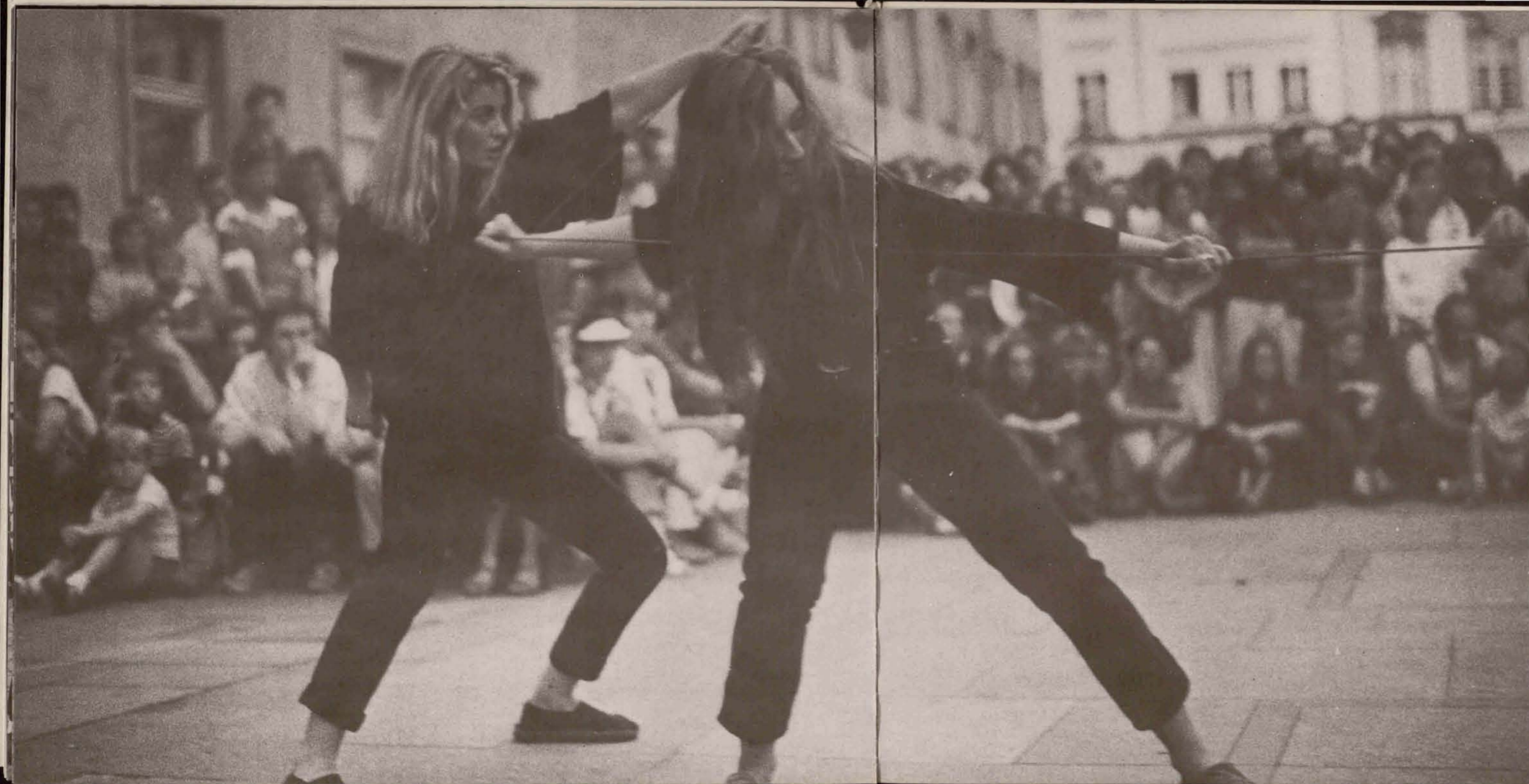

UCZESTNICZY FESTIWALU

Abberlub — NRD
 Blaguebolle — Francja
 Blic-Buff — ZSRR
 Boohana — Anglia
 Caught In The Act Theatre — Anglia
 Windsor + Silly — Anglia
 Jake And The Barrel Scrapers — Anglia
 Robbo And Company — Anglia
 Private Culture Co. — Anglia
 The Crazy Idiots — RFN
 Du Prato — Francja
 Guirigai — Hiszpania
 Le Houke Magique — Francja
 KTO — Polska
 Marceline I Sylwestre — Hiszpania
 Pinezka — Polska
 Teatr Snów — Polska
 Timmi — NRD
 Zyga — Polska
 Mimens — NRD
 Ciroka Szinhaz — Węgry
 Armadon — Polska
 Bard — Polska
 Grupa Dziełań Teatralnych — Polska
 Hare Kriszna — Polska
 Klinika Lalek — Polska
 Miks — Polska
 Tako — Polska

MIEJSCE DZIAŁAŃ TEATRALNYCH

Bolesławiec
Bolków
Chełmsko
Gryfów
Jelenia Góra
Kamienna Góra
Kowary
Leśna
Lubawka
Lwówek
Mirsk
Nowogrodzic
Pieńsk
Wleń
Zgorzelec

Str.	
8—9	KTO (fot. R. Kutkowski)
10—11	KTO (fot. R. Kutkowski)
12	Jaké and the Barrel Scrapers (fot. R. Kutkowski)
13	Windsor and Silly (fot. R. Kutkowski)
14	Abberlub (fot. R. Kutkowski)
15	Guirigai (fot. R. Kutkowski)
16—17	Guirigai (fot. R. Kutkowski)
18	Guirigai (fot. R. Kutkowski)
19	Guirigai (fot. R. Kutkowski)
22	Blaquebolle (fot. R. Kutkowski)
23	Blaquebolle (fot. Ch. Charlon)
24	Blaquebolle (fot. R. Kutkowski)
25	Blaquebolle (fot. R. Kutkowski)
26	Blaquebolle (fot. R. Kutkowski)
27	Blaquebolle (fot. Ch. Charlon)
28	Du Prato (fot. H. Dobillard)
30	Klinika Lalek (fot. R. Kutkowski)
31	Klinika Lalek (fot. R. Kutkowski)
32	Klinika Lalek (fot. H. Dobillard)
33	Blaquebolle (fot. H. Dobillard)
34—35	Spilter (fot. H. Dobillard)
36	Du Prato (fot. H. Dobillard)
37	Du Prato (fot. H. Dobillard)
38	Du Prato (fot. H. Dobillard)
39	Blic-Buff (fot. H. Dobillard)
40—41	Teatr Prawdziwy (fot. H. Dobillard)
43	Timmi (fot. H. Dobillard)
44	Timmi (fot. R. Kutkowski)
45	Bard (fot. R. Kutkowski)
46	Bard (fot. R. Kutkowski)
48	Pinezka (fot. R. Kutkowski)
49	Pinezka (fot. R. Kutkowski)
50—51	Teatr Snów (fot. R. Kutkowski)
52	Teatr Snów (fot. H. Dobillard)
53	Teatr Snów (fot. R. Kutkowski)
54—55	Teatr Snów (fot. Ch. Charlon)

Profesjonalnie
Rzetelnie
Oryginalnie
Finezyjnie
Inteligentnie
Luksusowo

PRO-fil

Przedsiębiorstwo
Handlowo-Usługowo-Produkcyjne
Spółka z o.o. (JGU)
58-500 Jelenia Góra
ul. 1 Maja 60
tel. 228 01
242 54
tx 075-369 („Kart”)

